

Julia Ventura
Baserad på en sann berättelse

"Det allra käraste jag har, här på jord är min familj" (Barnens sångbok, s. 98).

Låt oss hämta fiskeutrustningen. "Det är dags att fiska!" sa pappa.

Hayden log brett när han såg sig omkring. Ljuset glänste och det surrade överallt. De hade hela sjön för sig själva!

Hayden följde efter sin pappa bakom bilen och lyfte ut den stora lådan med fiskedon ur bagageutrymmet. Den var tung, men det gjorde inget. Han skulle ha kånkat på en dubbelt så tung låda om det betydde att han fick fiska med pappa.

Fiskespöna rasslade när pappa drog ut dem. "Det ser ut som Dan somnade", sa han. "Var snäll och väck honom."

Hayden höll tillbaka en suck. "Javisst."

Han hade nästan glömt bort att hans lillebror Dan också hade följt med. Dan sprang alltid omkring och pratade högt. Han skulle säkert skrämma bort fisken!

Han tittade in genom det öppna fönstret. "Dan, dags att vakna."

Men Dan sov fortfarande.

Hayden tvekade. Om de hade tur kanske Dan skulle sova sig igenom hela fisketuren.

Tyst grep Hayden tag i fiskedonslådan och bar den till pappas fiskeställe vid stranden.

"Här är agn, mask och allt!"

Pappa tog fiskedonslådan från honom. "Toppen, tack." Så tittade pappa upp. "Var är din bror?"

Hayden kastade en blick på bilen. Plötsligt undrade han hur han skulle känna sig om han vaknade upp ensam på en ny plats. Det skulle inte kännas bra, tänkte Hayden. Han skulle faktiskt känna sig ganska rädd. Och Dan var bara fem.

"Vänta, pappa. Jag kommer snart tillbaka." Men när han tittade in genom bilfönstret, så var Dan inte där!

Hayden kunde inte höra de surrande insekterna längre. Allt blev plötsligt så tyst.

"Dan är inte här!" skrek Hayden.

Pappa skyndade fram till bilen och kollade den snabbt.

"Han letar nog efter oss", sa pappa. "Det har bara gått en minut. Han kan inte ha gått så långt."

Hayden försökte hålla sig lugn, men det kändes oroligt i magen.

"Kan vi be en bön?"

"Det är en jättebra idé."

Hayden tackade sin himmelske Fader för sin lillebror och bad att de skulle hitta Dan genast så att han inte skulle vara rädd.

När Hayden avslutade bönen kändes det inte så spánt i hjärtat längre.

Pappa la handen på Haydens axel. "Tänk om du var Dan. Vart skulle du gå?"

Hayden märkte att dörren på andra sidan bilen var öppen. Dan hade antagligen inte sett dem på stranden. Hayden pekade på en stig i närheten. "Jag skulle nog ha gått åt det hållet", sa han.

De skyndade fram längs stigen.

Varje sekund kändes långsam och tung. Medan de gick fortsatte

Hayden att ha en bön i hjärtat. Efter några steg kom de runt en krök på stigen och där längre upp såg de Dan.

"Dan!" skrek Hayden.

Dan snurrade runt och log.

"Vart tog ni vägen?"

Allt kändes normalt igen. Hayden rusade fram till Dan och kramade honom hårt.

"Jag är så glad att vi hittade dig", sa Hayden. Han sände upp en snabb och tacksam bön i hjärtat.

Dan bara log brett. "Var är fisken?"

"Kom så ska jag visa dig", sa Hayden. Det kliade i fötterna på honom att springa till sjön. "Ska vi se vem som kan fånga den första fisken? Jag hjälper dig sätta på agnet." ■

Författaren bor i Georgia, USA.

Ute och fiskar

Hayden kunde knappt bärga sig inför fisketuren! Om bara inte Dan hade följt med. ...